

en detail. Tømmer og Kul maa de derimod, som sagt, ikke drive Detailhandel med fra Skib, og det synes jeg ikke de kunne beklage sig over. Navnlig for Tømmerets Vedkommende vilde det være et Indgreb i Købmændenes Ret. — Det af Udvalget under Nr. 4 stillede Ændringsforslag, hvormed man sammenholder Ændringsforslaget Nr. 22, og som handler om Hustruens Ret til at drive Næring, naar Hustruen har Særformue og udelukkende Raadighed derover, forudsætter, at Hustruen er fuldmyndig, det vil sige 25 Aar. Dette Forslag er Udvalget ogsaa blevet enig om. Der gøres her en Indskrænkning i Hustruens Ret til at faa Næringsbevis, nemlig den, at hun ikke kan faa et Næringsbevis, der er uforeneligt med den Næring, hendes Ægtefælle driver; at Hustruen ikke kan faa Næringsbevis af samme Beskaffenhed som Mandens Næringsbevis, naar han har forbrudt det, er vistnok alle enige om er rigtigt. At lade Manden og Hustruen drive to Næringer, som eve uforenelige ifølge Loven, vil ikke være korrekt, og at tillade en Hustru at have Næringsbevis paa en Bedrift, med Hensyn til hvilken Manden har forbrudt sin Næringsadkomst, vil være mindre rigtigt. Naar Manden bliver dømt i Forbedringshuset og mister Retten til at drive den Næring, han hidtil har haft, maa han ikke kunne gaa hen og faa en uskyldig Pige til at gifte sig med ham, for at hun skal løse Næringsbevis og fortsætte Forretningen, naar han kommer ud af Forbedringshuset.

Hvad Ændringsforslagene Nr. 14 og Nr. 15 angaar, da maa jeg tilstaa, at jeg har ikke tænkt mig som den ærede Ordfører, at de begge skulde vedtages i Forening. Det forekommer mig, at det vilde være noget for meget af det gode. Mindretallets Stilling er den, at de ikke ønske at faa denne Læbæltebestemmelse i § 29 udvidet til Fabrikkerne, saaledes som den blev ved 2den Behandling. Det er vort principale Standpunkt, fordi vi ere Modstandere af disse Læbælter, men vi maa erkende, at baade det ærede Medlems og Flertallets Ændring er en Forbedring af § 29, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling. For saa vidt kunne vi godt stemme derfor, men jeg tror ikke, at man kan stemme for dem begge paa en Gang — det vilde blive en mærkværdig kluntet Paragraf — man maa træffe sit Valg imellem dem. Jeg skal da sige, at jeg for mit Vedkommende agter at stemme for den højtærede Ministers Ændringsfor-

slag under Nr. 14, idet jeg i øvrigt forbeholder min Stilling til hele denne Paragraf.

Den Række af Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, kunne vi, der vare Mindretal ved 2den Behandling — det andet Mindretal — ikke stemme for, og jeg kan i et og alt henholde mig til de Bemærkninger angaaende disse Ændringsforslag, som fremkom fra den ærede Ordfører. Jeg anbefaler altsaa mine Meningsfæller at stemme imod samtlige disse Ændringsforslag Nr. 10, 11, 12, 13, 17, 18 og 31. Thi efter at vi nu ere komne saa vidt, at der synes at være opnaaet Enighed paa næsten alle Punkter, og nu synes at aabne sig Udsigt til, at denne Lov, som i saa mange Aar har været kastet frem og tilbage uden Udsigt til, at der kunde opnaas Enighed, kan blive gennemført, saa at vi kunne blive fri for hele denne Materie, som har beskæftiget os i saa mange Aar — finder jeg, at det er noget besynderligt, at ærede Medlemmer i den 11te Time komme og kaste denne Brand med de tvungne Fagprøver ind i Sagen. Jeg troede, at de tvungne Fagprøver vare et forladt Standpunkt, at dem vare vi komne ud over. De have spillet deres Rolle, navnlig i de mange Møder, som ere blevne afholdte rundt omkring i Købstæderne, hvor man har talt for Købstadfolkene om, at de tvungne Fagprøver vare et Middel til at hæve Haandværket, og der er mange, som have troet paa det, men i de sidste 5—6 Aar har man ikke hørt det mindste til de Røster, saa jeg tror virkelig, at det er meget faa Mennesker i Købstæderne, som endnu tro paa, at den Omstændighed, at man forlanger en tvungen Fagprøve, som ikke er andet end en Svendeprove, som Drengen tager, naar han er færdig med sin Læretid, skulde være et saadant Panace, som skulde kunne oparbejde vort Haandværk. Og hvorfor skulle vi saa have det nu lige i den 11te Time, da Lovforslaget er i Færd med at forlade os og gaa over til det andet Ting, med Udsigt til, at vi maaske kunne blive enige om denne Sag. De Herrer kunne dog sige sig selv, at de tvungne Fagprøver, som oven i Købet ere blevne forkastede i dette Ting ved 2den Behandling, vinde sandelig ikke Favør i det andet Ting.

Stilling: Ja, det kan maaske synes at være noget forvovent, at et Mindretal — for Resten det forrige Mindretal forstærket med eet Medlem — har tilladt sig nu ved 3die Behandling at genoptage